

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

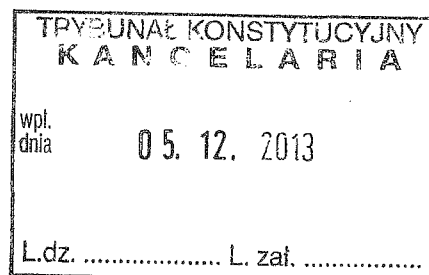
Warszawa, dnia 5 grudnia 2013 r.

Posel na Sejm RP

Marek Ast

Reprezentant Grupy Posłów

przy wniosku o sygn. akt Twn 13/13

Prezes

Trybunału Konstytucyjnego

Pan Andrzej Rzepliński

Aleja Jana Christiana Szucha 12 A

00 – 918 Warszawa

Do sygn. akt: Twn 13/13

Szanowny Panie Prezesie

Działając w imieniu wnioskodawców – grupy posłów na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej VII kadencji – w wykonaniu zobowiązania nałożonego przez Prezesa TK, Zarządzeniem z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie usunięcia braków formalnych wniosku konstytucyjnego o sygnaturze akt Twn 13/13, przedstawiamy uzasadnienie postawionych we wniesionym wniosku zarzutów, wskazując przy tym, że powoływanie dowodów na ich poparcie, wobec oczywistości naruszeń przepisów ustawy zasadniczej przez zaskarżone regulacje wydaje się nieuzasadnione.

Jednocześnie wskazujemy, że uzasadnienie zarzutów sformułowanych we wniosku, a objętych zarządzeniem Prezesa TK, zostało już przedstawione w uzasadnieniu wniosku, a dostrzeżone w tym zakresie ewentualne braki powinny znaleźć wyraz jedynie w

merytorycznym rozstrzygnięciu sprawy albowiem nie stanowią one braków formalnych wniosku.

Niezależnie jednak od powyższego podnosimy, co następuje.

Ad. 1

Przepis art. 31 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. Nr 30, poz. 151 z późn. zm.), jest niezgodny z:

- art. 20 i 22 Konstytucji RP, bowiem wprowadzenie w nim wymogów dla przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców powoduje dodatkowe, nieuzasadnione ograniczenia wolności działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia szkolenia kierowców pomimo, iż jest ona działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 z późn. zm.). Wprowadzenie w zaskarżonym przepisie wymogów nastąpiło pomimo braku istnienia ważnego interesu publicznego, co powoduje niedopuszczalność ograniczenia, a jedynie jego istnienie może stanowić zasadną przesłankę ograniczenia;
- art. 20 i 22 w zw. z art. 32 Konstytucji RP, bowiem wprowadzenie w nim wymogów dla przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców prowadzi do nieproporcjonalnego zróżnicowania przedsiębiorców korzystających z wolności działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia szkolenia kierowców oraz ich dyskryminacji w życiu gospodarczym poprzez nieuzasadnione uprzywilejowanie przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców spełniających dodatkowe wymagania, określone w tym przepisie, poprzez przyznanie im wyłącznych uprawnień w zakresie prowadzenia określonego rodzaju szkoleń (art. 17 ust. 2 pkt 2 – prowadzenie zajęć niezbędnych do uzyskania karty rowerowej; art. 26 ust. 2 – szkolenie osób w formie nauczania na odległość z wykorzystaniem technik komputerowych i internetu, art. 35 ust. 1 pkt 1 – kurs dla kandydatów na instruktorów, art. 35 ust. 6 – organizacja 3-dniowych warsztatów doskonalenia zawodowego);
- art. 20 i 22 w zw. z art. 2 Konstytucji RP, bowiem wprowadzenie w nim wymogów dla przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców prowadzi do utraty praw nabytych przez przedsiębiorców korzystających przed wejściem w życie ustawy z wolności działalności gospodarczej umożliwiającej

prowadzenie szkolenia kierowców poprzez wprowadzenie nowych rozwiązań legislacyjnych oraz kryteriów, uniemożliwiających prowadzenie działalności przez przedsiębiorców w dotychczasowym zakresie, bez spełnienia dodatkowych wymagań.

Ad. 2

Przepis art. 26 ust. 9 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. Nr 30, poz. 151 z późn. zm.) jest niezgodny z art. 20 i 22 Konstytucji RP, poprzez wprowadzenie ograniczenia umożliwiającego ośrodkowi szkolenia kierowców prowadzenie szkolenia na terenie powiatu, w którym został zgłoszony do rejestru przedsiębiorców oraz terenie powiatu sąsiedniego, bowiem prowadzi do terytorialnego ograniczenia wolności działalności gospodarczej pomimo braku istnienia uzasadniającego go ważnego interesu publicznego oraz braku możliwości wprowadzenia na gruncie przepisów Konstytucji RP terytorialnego ograniczenia w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej.

Ad. 3

Przepis art. 53 ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. Nr 30, poz. 151 z późn. zm.) jest niezgodny z art. 20 i 22 Konstytucji RP, poprzez wprowadzenie konieczności wykorzystywania przez przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców, w przypadku kategorii A i B, wyłącznie pojazdów których wyboru dokonał wojewódzki ośrodek szkolenia drogowego, ograniczając im tym samym możliwość podejmowania swobodnej decyzji w tym zakresie, co z kolei zostało wyłączone w zakresie uprawnień prawa jazdy kategorii B1, C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D lub D+E, a wprowadzenia ograniczenia w tym zakresie nastąpiło pomimo braku istnienia ważnego interesu publicznego.

Ad. 4

Przepis art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. Nr 30, poz. 151 z późn. zm.) jest niezgodny z art. 61 ust. 1 oraz 51 ust. 3 Konstytucji RP, bowiem poprzez wprowadzenie obowiązku przechowywania zapisu z praktycznej części egzaminu przez okres 21 dni od dnia przeprowadzenia egzaminu godzi w powszechny standard transparentności w działaniu władzy publicznej i konstytucyjne prawo do

informacji o jej działalności (art. 61 ust. 1 Konstytucji) oraz prawo dostępu obywatela do dotyczących go urzędowych dokumentów i zbiorów danych (art. 51 ust. 3).

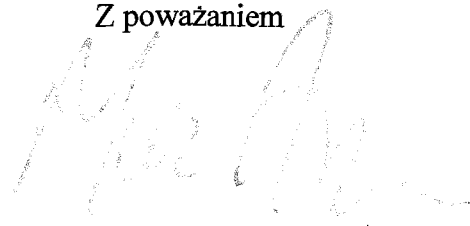
Ad. 5

Przepis art. 139 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. Nr 30, poz. 151 z późn. zm.) jest niezgodny z art. 2 Konstytucji RP, bowiem nie wprowadza okresów przejściowych, skutkujących niewydawaniem uprawnień osobom, które na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów rozpoczęły szkolenie na prawo jazdy kat. A lub C, lub D przed dniem wejście w życie ustawy, tj. przed dniem 19. stycznia 2013 r. jest niezgodny z art. 2 Konstytucji RP, a tym samym prowadzi do naruszenia zasady ochrony praw nabytych.

Ad. 6

Przepis art. 28 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. Nr 30, poz. 151 z późn. zm.) jest niezgodny z art. 65 Konstytucji RP, bowiem prowadzi do nieproporcjonalnego, ograniczenia wolności wyboru i wykonywania zawodu oraz przepisami art. 22 w związku z art. 20 i art. 31 ust. 3 oraz 32 ust. 1 i 2 Konstytucji RP, bowiem wprowadzając obowiązek zatrudniania w ośrodku szkolenia kierowców, co najmniej jednego instruktora posiadającego uprawnienia oraz udokumentowaną 3-letnią praktykę w szkoleniu kandydatów na kierowców bądź spełniania przez przedsiębiorcę tych wymagań nie przewiduje okresów przejściowych, umożliwiających dostosowanie się przez podmioty prowadzące ośrodki szkolenia kierowców do tych wymogów, również z art. 2 Konstytucji RP, a w konsekwencji prowadzi do naruszenia zasady ochrony praw nabytych.

Z poważaniem

Załącznik: 6 odpisów pisma